

Θέμα: «Χορήγηση του επιδόματος απόλυτου αναπηρίας σε συνταξιούχους γήρατος»

Περίληψη

Το πόρισμα αυτό πραγματεύεται το ζήτημα της χορήγησης επιδόματος απόλυτης αναπηρίας σε συνταξιούχο γήρατος ο οποίος, σύμφωνα με γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής, παραμένει κλινήρης σε κατάσταση απόλυτης αναπηρίας, που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, συμπαράσταση και περιποίηση τρίτου προσώπου. Ωστόσο, δεν δικαιούται τη χορήγηση του παραπάνω επιδόματος από τον ασφαλιστικό του φορέα, λόγω έλλειψης νομοθετικής πρόβλεψης.

Συγκεκριμένα, το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τη χορήγηση του επιδόματος αυτού (Ν. 1140/1981, άρθρο 42, παρ.3), προβλέπει τη χορήγησή του μόνο σε συνταξιούχους αναπηρίας και θανάτου, αποκλείοντας, χωρίς συγκεκριμένη αιτιολογία, τους συνταξιούχους γήρατος, (με εξαίρεση τους τυφλούς), ακόμη και εάν αυτοί πληρούν, από άποψη υγείας, τις προϋποθέσεις της «απόλυτης αναπηρίας».

Επομένως, με βάση το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, **η αιτία συνταξιοδότησεως** αποτελεί αποφασιστικό **κριτήριο** για την χορήγηση του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας. Το κριτήριο όμως αυτό είναι απρόσφορο από κάθε άποψη και η εφαρμογή του οδηγεί σε διακριτική μεταχείριση συνταξιούχων, που αντιμετωπίζουν ίδιας βαρύτητας προβλήματα υγείας.

Επειδή, προφανώς, σκοπός του νομοθέτη, αλλά και υποχρέωση της πολιτείας, είναι, η ανακούφιση όλων ανεξαιρέτως των συνταξιούχων που πάσχουν από σοβαρή ασθένεια και εξαιτίας αυτής βρίσκονται σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία), ο Συνήγορος του Πολίτη εισηγείται την τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 42 του Ν. 1140/19781, έτσι ώστε, με βάση και την συνταγματική επιταγή περί ισότητας των Ελλήνων ενώπιον του νόμου, (άρθρο 4 Σ), να επεκταθεί η χορήγηση του επιδόματος σε όλους του συνταξιούχους, ανεξάρτητα από την αιτία συνταξιοδότησης, οι οποίοι, αντιμετωπίζοντας σοβαρά προβλήματα υγείας, έχουν τις ίδιες ανάγκες συμπαράστασης.